Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8457
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

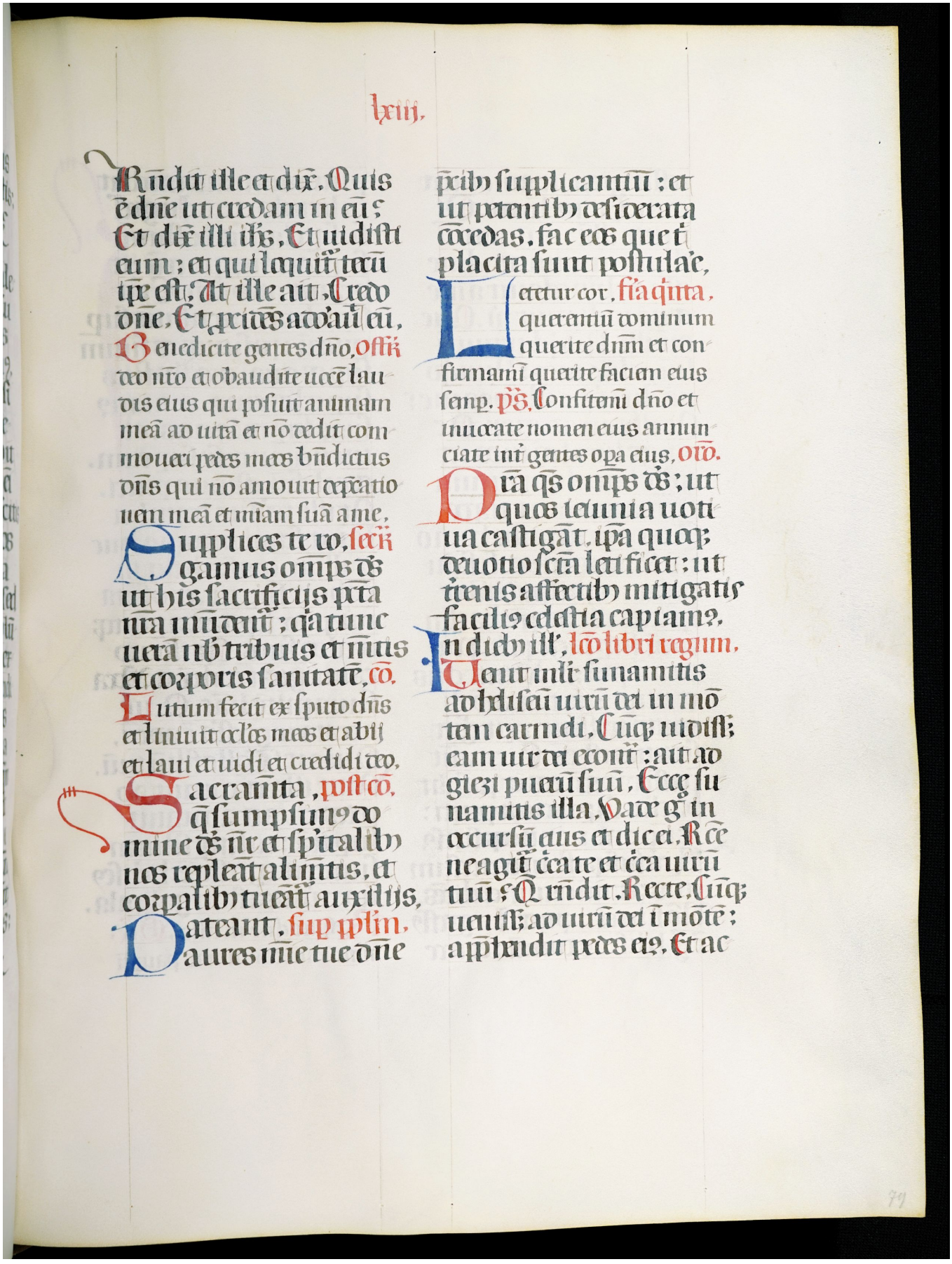

lxiij.

Rndit ille et dix. Quis
ē dñe ut credam in eū?
Et dix illi ihs, Et uidisti
eum; et qui loquit tecū
ipe est. At ille ait, Credo
dñe. Et ptes adorauit eū.
Benedicite gentes dño. Offi
cio nro et obaudite uocē lau
dis eius qui posuit animam
meā ad uitā et nō dedit com
moueri pedes meos bñdictus
dns qui nō amouit oīōnem
meā et miam suā a me.
Supplices te rogamus omps ds
ut his sacrificiis pcta
nra mitigent; qā tunc
uerā nōbis tribuis et ntis
et corporis sanitatē. cō.
Lutum fecit ex sputo dns
et linuit oculos meos et abi
et laui et uidi et credidi deo.
Sacrāmta, post cō.
Q sumpsimus do
mine ds nr et sp'tali bꝰ
nos repleat alimtis, et
corpalibꝰ tueat auxiliis.
Dicant, sup plin.
Daures mee tue dne
pcibꝰ supplicantiū: et
ut petentibꝰ desiderata
cōcedas. Fac eos que t
placita sunt postulare.
Letetur cor, fia q̄rita,
querentiū dominum
querite dnm et con
firmamī querite faciem eius
semp. ps. Confitemī dño et
inuocate nomen eius annun
ciate inf gentes opa eius. oro.
Oīa qs omps ds; ut
quos tribulatio uoti
ua castigat, ipa quoq;
deuotos sēa letificet: ut
tristis afflictiōb mitigatis
facilis cōdatia captemus.
In diebꝰ illis. lō libri regum.
Venit mlr sumamitis
ad hdisei uirū dei in mō
tem carmeli. Cūq; uidisset
eum uir dei ex aduō: ait ad
giezi puerū suū, Ecce su
namitis illa. Vade g in
occursū eius et dic ei. Rē
ne agit cū te et cū uiro
tuo? Q rndit. Recte. Cūq;
uenisset ad uirū dei ī mōte;
apprehendit pedes eius. Et ac

79